

SZENT LÁSZLÓ KÓRHÁZ RAP

Mester Éva Hajnalkának

A kemó nem egy vidám dolog,
 Röhögök mégis, ha rá gondolok!
 Mert hogyha nem, akkor meg sírok,
 Emberek élnek itt, nem fakírok.
 Na jó, a kemótól nem csak az ember
 Szenved, de a hörcsögöm is, Propeller,
 Már amennyiben neki is szenvedés,
 Hogy el kellett adni, kész,
 Nem simogathattam már őt sosem,
 Mert összedől az immunrendszerem,
 Fura, hogy ezt a kártyavárat
 Összedöntheti csak úgy egy állat.
 A kemó nem egy vidám dolog,
 Röhögök mégis, ha rá gondolok!
 Aggódni itt van a hematológus,
 Elálló fülű, empátiás mókus,
 Egy hematológusnak rendben a vére?
 Nem hal meg rákban, ugye? Vagy mért ne?
 Kering köröttem pár megszállott bolygó,
 Nővérem, bátyám, anyám aggódó
 Szemekkel lesik a dokit, a leletet,
 Becaplatnak értem nyugatot-keletet.
 A kemó nem egy vidám dolog,
 Röhögök mégis, ha rá gondolok.
 A szóbatársak szürreálban utaznak,
 Tüdőlimfóma, áttét, annyi az agynak,
 Egyikük pisztolyhős, terrorelhárító,
 Alvóügynöknek jó hely az ágyikó.
 Burjánzó szívvel egy srác is volt itt,
 Meg volt már halva, de azt hitték, alszik.
 A kemó nem egy vidám dolog,
 Röhögök mégis, ha rá gondolok!
 Az én sztorim sem egy lányregény,
 Lépem szétduzzant, de mondják, van remény,
 Csak az agyamból kéne venni mintát,
 Van-e ott limfóma, kiderülne mindjárt,
 De félnek, hogy megsérül a kütyü odabenn,
 Lökött vagyok, de végleg elszállhat az eszem,
 Ha jól reagálok, majd összejtátültetés,
 Csontvelőműtét vár meg sugárkezelés.
 A kemó nem egy vidám dolog,
 Röhögök mégis, ha rá gondolok!

Vért kapni utálok meg trombocitákat,
Rohadék tűkkel velem cicáznak,
Fura, hogy amíg fekszem csak itten,
Más vére járkal az ereimben,
És akik adták, járnak valahol,
Amíg a vérük énbennem lohol,
Ki kéne rakni a képüket a falra,
Jogi okokból a szemük letakarva.
Hogy én vagyok ők, nem egy vidám dolog,
Röhögök mégis, ha erre gondolok!
Itt a betegség nyakunkon a póráz,
Nem mehetsz messze, ez a Szent László Kórház,
Falra néz az ablak, annyi a napnak,
Esténként bolygók sem pislogatnak.
Augusztus, csillag hull, a kemós mégse lát ki,
Így hát jobbat nem is lehet kívánni.

ÉJSZAKAI NYELV

Kemendi Zsuzsának

Ritkán perdül szó a számon
Hallgatok sután,
Retikülben kotorászom
Félszavak után.

A fecsegő társaságban
Jelt alig hagyok,
Tán összeszedik utánam
Rendőrr hadnagyok.

A nyomozót nem érdeklí
Cseppet sem, ki él,
Nem kutat utánam senki,
Titkom mit sem ér.

Mindenki ura a szónak,
Felfújja magát,
Cunamiként fölém torlad:
Én vagyok a gát.